

լորդ կը համարիմ գրել, վասնզի լսած էք անշուշտ թէ ինչպէս պատուով ընդունուեցանք ի Վեհ. կայսերէն, կորչաբող իշխանէն և միւս նախարարներէն... Հոս ամենայն ինչ առ այժմ յաջող դիրքի մէջ է: Աղօթենք Աստուծոյ, որ խաղաղութիւնը

հաստատուի և զեսպանաժողովը զումարուի, այն ատեն կը յուսանք որ Աստուծոյ այցելութիւնը զմեզ միւիթարէ, շնորհելով հայրենեաց մերոց երջանկաւէտ ապագայ...»:

(Շարայարիկ)

Հ. Ե. ՏԱՅԵՏԻ

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն

Ն Ի Թ Ե Բ Պ Ո Ւ Կ Ա Ր Ա Հ Ա Յ Ո Յ Պ Ա Տ Մ Ո Ւ Թ Ե Ա Ն Հ Ա Մ Ա Ր

Փ. ՊՈԼՍՈՅ Ս. ԳԷՈՐԳ Ե ԿԵՂԵՑԻՈՅ ԳԻՐԲԵՐԸ ԶԵՌԱԳԻՐ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐՈՎ

Յանկս կազմած եմ 1917ին ընդհանուր պատերազմին ատեն երբ Պուլկարիոյ Փ. Պոլիս՝ այսինքն Ֆիլիպէ քաղաքը ապաստանած էի:

Թիւ 1. — (Եկեղեցական անօթ թիւ 85, 270 կրամ կամ 97 տրամ արծաթ) Աւետարանիս արծաթապատ կողք ունի հետեւեալ արձանագրութիւնը: «Յշտիկ սուրբ աւետարանս Պետրոսի որդի տրացոս օվնանէսի և կողակցին բրարիօնիկ և որդւոյն տրցոս մարտիրոսին սուրբ Գեորգայ րվիկն ՌՄԻ (1771)ին Յոնն.» : Բաւական աշխատած բայց կոշտ փորագրութեամբ երկու կափարիչներ են որոնք կէտաակէս կը պարունակեն վերեւ արտագրեալ յիշատակարանը: Ա. կողքը ունի աստղեր, Ս. Յովսէփ Յիսուսը գըրկած. նոյն կողքին վրայ կան նաեւ Աստուած, սուրբ մը և արծիւ մը, Յովհանու կարապետի զլրատուած մարմինը: Իսկ Բ. կողքին վրայ չորս աւետարանիչները իրենց անուններով Յոհանէս, Մարթէոս, Մարկոս, Ղլաս, նաեւ հրեշտակներ, Յիսուս խաչեալ. իսկ սեւ խաչին վրայ կան ծանօթ Յ. Ն. Թ. Հ. գրերը, խաչին վերեւ կ'երեւի Աստուած: Գրքին մէջ ուրիշ արձանագրութիւն չկայ:

Թիւ 2. — Նոր կտակարան տպ. Վենետիկ Անտոնի Պոթթօլի, 1766 մայիս 20, էջք 420. Թաւապատ կողք՝ որուն վրայ հետքեր կ'երեւան Յիսուսի խաչելութեան և յարութեան քանդակներու ինչպէս նաեւ հրեշտակներ և անընթեռնի յիշատակութիւն:

Թիւ 3. — Աւետարան կաշեկազմ արծաթ թիթեղ զարդերով զարդարուած: Ներքին Ա. կողքը ունի. «Յիշատակի սր. աւետարանս ունանան ձեռիսիսմէ դոստորի գոր ետի վայելուէ սր. Ստեփանոս եկեղեցւոյ տր. մետրոպիկ 1803 յուլիս 22»: Ս. Ստեփանոս Փ. Պոլսոյ Ս. Գէորգ

եկեղեցւոյն աջակողմեան պահարանին կամ մատուռին տրուած անունն է: Սոյն աւետարանին մէջ դարձեալ կայ. «Ի Ֆիլիպէ սր. Գեորգայ եկեղեցւոյն յիշատակ է այս սր. աւետարանս մանուկ աղայի փեսան պողոսիկն հանգուցեալ հորրն ընդհանրիցի մնաի. գեորգ ամիրայիկն մնաի. իշատուորիկ և համայն անհեցեոց հոգիկ »:

Թիւ 4. — Խորհրդատետր տպ. Կ. Պոլիս ի նորակերտ տպարանի Գրիգոր դպրի Մարգուանցօ, թվին ՌՃԾԵ (1708): Գիրքս կը գտնուէր գէշ վիճակի մէջ: Վերջի թերթին Բ. սիւնակին վերջը նօտագիր գրուած է.

«Յիշատակ է խորհուրդատետրս երեսանցի բունայ որդի տիրացոս ալիքսանիկն այլ և օժեալ վիւնս որ օժեցեալ է Կոստանդիկուպոլիս պատիրարք սր. Կարապետոս վանկից աշտիք վարդապետի ձեռքն յիշատակ մանաստրոս ժողովրդեան րվիկն ՌՄԾԲ (1763)»: — Իսկ վերջին ներքին կողքին վրայ... «Թվիկն 1210 (1761)ին յուլիսի օնիկն որ էս Սօֆիայի տր. մարտիրոս և նրնմաս եկի մանագրի որ յղարարք քանաւնայք խիստ պարտոս կոս մատուէր իս մեղաւորս յիշիք և յիշեալ լիկիշիք առաջի աստուծոյ »:

Թիւ 5. — Կարգ թագման կարգաւորաց էջմիւսին տպ. Գրիգորի Լուսաւորչի ՌՄԻԶ (1777) կաշեպատ տախտակ կազմով: Ներքին կողք Ա էջ.

«Յիշատակ է սր. գիրքս ընծայեալ ի շնորհալի Սրբ. Արքայ էջմիսմեի գանակայիկն և ընդհանուր Սրգան. հայրապետի ՏՆ. ՏՆ. Ղոսկիսոս ի վայելուէն շօտեցի տր. Մանուկ ընտիր քանանայիկն որ ի Ֆիլիպէ ի ՌՄԻԶ (1777) րվիկն յամենան յունիս Գ.»:

Թիւ 6. — Գրքոյ կոշեցեալ երգարան ՌՄԻԱ (1772) - Պետրոս վրդ. Ղափանցւոյ ի տպ. Աս